

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/126/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124225822
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124225822.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom. Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom: Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 314,93 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 25C/34/2024-127 zo dňa 03. júla 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalobu žalobcu zamietol a druhým výrokom uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 1, § 4 ods. 1,2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ust. § 442 ods. 1, 3 a § 525 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že dňa 01.04.2023 v Žiline došlo k dopravnej nehode zavinenej konaním tretej osoby, ktorou dopravnou nehodou bolo poškodené osobné motorové vozidlo Suzuki Swift, ktorého držiteľom (vlastníkom) v čase dopravnej nehody bol A. B.. K vzniku dopravnej nehody došlo prevádzkou motorového vozidla Citroen C5, v tom čase povinne zmluvne poistenom u žalovaného, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Na základe uzatvorenej poistnej zmluvy s osobou škodcu, bol žalovaný povinný uhradiť skutočnú škodu poškodeného, t. j. okrem iného aj náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného vozidla, čo v konkrétnom prípade nebolo sporné. Sporná medzi stranami sporu bola výška plnenia zo strany žalovaného z dôvodu poškodenia vozidla. Poškodený s osobou žalobcu uzavrel zmluvu o nájme, na základe ktorej zapožičal žalobca poškodenému motorové vozidlo Hyundai i30, za podmienok dohodnutých v zmluve, ktorý nájom trval 30 dní. Po ukončení nájmu žalobca fakturoval nájomcovi faktúrou zo dňa 11.05.2023 za prenájom náhradného motorového vozidla nájom v celkovej výške 1 049,76 EUR s DPH s celkovou dĺžkou nájmu 30 dní. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.05.2023 postúpil poškodený na žalobcu pohľadávku vo fakturovanej výške 1 049,76 EUR s DPH. Žalobca si teda uplatnil u žalovaného nárok z postúpenej pohľadávky. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 31.05.2023 žalovaný z fakturovanej sumy uhradil len 734,83 EUR. Sporná medzi žalobcom a žalovaným zostala suma nájmu nad 21 dní vo výške 314,93 EUR s DPH. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol svoj názor, podľa ktorého v prípade poškodenia motorového vozidla iným motorovým vozidlom nedokáže poškodený zásadne ovplyvniť dĺžku opravy svojho motorového

vozidla. Pokiaľ žalobca v konaní zdôrazňoval, že dĺžka nevyhnutnej opravy motorového vozidla a s tým súvisiaca dĺžka nájmu náhradného vozidla bola od 13.04.2023 do 12.05.2023, tak okresný súd mal za to, že toto tvrdenie bol povinný žalobca v konaní preukázať. Okrem tvrdenia o primeranosti nájmu v trvaní 30 dní nebol do konania, podľa názoru okresného súdu, doložený žiaden dôkaz, ktorý preukazoval dôvodnosť doby nevyhnutnej opravy až 30 dní. Žalovaný spochybnil nevyhnutnú dĺžku opravy v trvaní 30 dní a uviedol, že nevyhnutná dĺžka opravy predstavovala len 21 dní. Okresný súd uviedol, že bolo vecou žalobcu zdokladovať ním uvedenú nevyhnutnú dĺžku opravy v trvaní 30 dní, pričom žalobca do konania nedoložil žiaden dôkaz, z obsahu ktorého by mal okresný súd za preukázanú nevyhnutnú dĺžku opravy nad žalovaným priznaných 21 dní, teda žalobca, podľa názoru okresného súdu, neuniesol dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu okresný súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

3. Okresný súd v súlade s ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a ust. § 262 ods. 1, 2, 3 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že s poukazom na úspech žalovaného v spore priznal úspešnému žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

5. Žalobca v prvom rade namietal arbitrárnosť rozhodnutia okresného súdu. Podľa názoru žalobcu, okresný súd v napadnutom rozhodnutí nereagoval na podstatné argumenty žalobcu predložené v konaní. Žalobca poukázal na body 46., 47., 48. a 49. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu v tom, že pokiaľ žalobca zdôvodňuje dĺžku nevyhnutnej opravy motorového vozidla a s tým súvisiacu dĺžku nájmu náhradného vozidla od 13.04.2023 do 12.05.2023, je povinný nevyhnutnú dĺžku opravy v konaní preukázať. Rovnako nesúhlasil s konštatovaním, že žalobcom nebol do konania doložený žiadny dôkaz preukazujúci dôvodnosť doby nevyhnutnej opravy v rozsahu 30 dní. Žalobca do konania predložil Zákazkový list číslo PU230092 zo dňa 03.04.2023 a faktúru č. 2230316, z ktorých, podľa názoru žalobcu vyplývalo, že oprava trvala v časovom období od 03.04.2023 do 15.05.2023. Žalobca ďalej namietal, že okresný súd pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy skutočnosť, že dôvodnosť prenájmu náhradného vozidla v trvaní 30 dní spočívala najmä vo faktickom obmedzení poškodeného v užívaní jeho motorového vozidla, nakoľko toto sa nachádzalo v servise. Poškodený a ani žalobca nedokázali ovplyvniť dĺžku samotnej opravy. Žalobca ako ďalšiu arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia videl v tom, že okresný súd si bez ďalšieho osvojil tvrdenie žalovaného, že oprava mala trvať 21 dní, a to bez toho, že by žalovaný predložil jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že dĺžka opravy mala skutočne trvať len 21 dní. Žalovaný neprodukoval ani jediný dôkaz, ktorý by bol spôsobilý spochybniť účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla v uvedenom rozsahu. Všetky tvrdenia žalovaného tak zostali, podľa žalobcu, len v rovine nepodložených tvrdení. Žalobca podporne poukázal na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/53/2024 zo dňa 19.06.2024 a ďalšie. Žalobca mal za to, že okresný súd v napadnutom rozsudku vyslovil skutkové a právne závery, ktoré nevyplývajú z predložených listinných dôkazov. Žalobca mal za to, že počas faktického obmedzenia je relevantný začiatok a koniec obmedzenia a nie začiatok a koniec vykonávania opravných prác. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 314,93 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň povinnosť žalovanému nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný dňa 02.09.2024 podaním, v ktorom uviedol, že okresný súd sa podľa jeho názoru dostatočným a presvedčivým spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami prípadu. K žalobcom predloženým listinám – zákazkovému listu PU230092 zo dňa 03.04.2023 a faktúre č. 2230316 zo dňa 15.05.2023 uviedol, že tieto dôkazy žiadnym spôsobom nepreukazujú, že oprava poškodeného vozidla bola skutočne nevyhnutná počas celého tohto časového obdobia. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14.04.2020. V súvislosti s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 žalovaný uviedol, že zo strany žalobcu sa nejedná o správnu interpretáciu tohto rozhodnutia. V bode 23. predmetného rozhodnutia, podľa názoru žalovaného, ústavný súd uviedol, že doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy. Žalovaný

ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 303/2023 zo dňa 08.06.2023. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne právny potvrdil.

7. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu podal žalobca dupliku dňa 27.09.2024, v ktorej zotrval na svojom tvrdení, že žalovaný do konania nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal správnosť jeho tvrdení, že primeraná dĺžka opravy mala trvať 21 dní. Žalovaný sám na základe jeho interných výpočtov dospel k záveru, že oprava mala trvať 21 dní. Odmena za opravu vozidla vo faktúre je stanovená kalkulačnými programami, ktoré stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Samotné servisy majú prax čo najskôr vozidlo odovzdať zákazníkovi. Je nelogické, aby servis zadržoval vozidlo umelo. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 42C/37/2024 zo dňa 28.06.2024. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný ako aj okresný súd v napadnutom rozhodnutí opomenuli, že v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu opravy. Podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla bolo faktické obmedzenie poškodeného v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, nakoľko toto sa nachádzalo za účelom opravy v servise. Poškodený ako laik nemá vedomosť o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“ alebo „neprimeraná“, a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase, kedy je jeho vozidlo ešte v servise, ukončil predčasne nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel žalovanému. Vzhľadom k tomu, že žalobca riadne vydokladoval časové obdobie trvania opravy, ktoré žalovaný spochybnil, mal to byť žalovaný, kto mal predložiť dôkazy podporujúce toto jeho tvrdenie, že oprava mala trvať 21 dní, čo však neučinil. Rovnako ak žalovaný spochybnil predmetnú faktúru, tak bol povinný ním tvrdené spochybnenie aj dokázať. K tvrdenému poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/57/2019 zo dňa 24.10.2019. K dôvodnosti svojho nároku žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/22/2024 zo dňa 25.06.2024 a na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/53/2024 zo dňa 19.06.2024.

8. Žalovaný v odvolacej duplike zo dňa 13.11.2024 zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Zopakoval, že nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu, že žalovaný do konania nedoložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal správnosť svojich tvrdení ohľadne toho, že primeraná dĺžka opravy mala trvať len 21 dní. Žalovaný totiž uviedol, že dĺžka opravy vyplývala z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 31.05.2023 a podľa názoru žalovaného to bolo práve na žalobcovi, aby v konaní doložil relevantný listinný dôkaz, z obsahu ktorého by vyplývalo, že celková doba opravy reálne trvala dlhšie. Ďalej uviedol, že zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zakotvuje na viacerých miestach dôkaznú povinnosť poškodeného preukázať poisťovateľovi každý jednotlivý nárok na náhradu škody. (napr. § 15 ods. 1 zákona).

9. Žalobca v podaní zo dňa 28.11.2024 k odvolacej duplike žalovaného uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a argumentácii. Žalovaný relevantným spôsobom v konaní nepoprel dĺžku opravy vozidla tak, ako bola žalobcom preukázaná zákazkovým listom a faktúrou za opravu vozidla. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 28C/22/2023 zo dňa 02.10.2024. Opätovne uviedol, že žalobca preukázal, aké náklady žalobcovi v súvislosti s prenajatím vozidla vznikli. Mal za to, že dôvody na odopretie časti plnenia musí preukázať žalovaný, čo v konaní neučinil. Tu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.08.2024 sp. zn. 5Cob/152/2024, kde sa súd zaoberal dĺžkou opravy poškodeného vozidla.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a vec vrátil podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa ust. § 151 ods. 1 a 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom tvrdení, že počas doby opravy dopravnou nehodou poškodeného vozidla bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi celú nevyhnutnú dobu nájmu náhradného vozidla, pričom je to žalobca, kto je povinný nevyhnutnú dĺžku opravy v konaní preukázať. Podľa názoru okresného súdu toto žalobca nepreukázal, keďže do konania nebol doložený žiaden dôkaz preukazujúci dôvodnosť doby nevyhnutnej opravy až 30 dní. Naproti tomu žalovaný spochybnil nevyhnutnú dĺžku opravy v trvaní 30 dní a uviedol, že nevyhnutná dĺžka opravy bola len 21 dní, čo žalovaný urobil predložením Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 31.05.2023. Okresný súd bol toho názoru, že bolo vecou žalobcu zdokladovať uvádzanú nevyhnutnú dĺžku opravy 30 dní, kde, podľa názoru okresného

súdu, žalobca nedoložil žiadny dôkaz, z obsahu ktorého by toto vyplývalo, čím žalobca neunesol dôkazné bremeno.

13. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že s týmto prístupom okresného súdu pri rozdelení dôkazného bremena nemožno súhlasiť. Žalobca odôvodnil účelnosť nájmu a dobu nájmu tým, že náhradné vozidlo mal poškodený prenajaté dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal jeho opravené vozidlo. Žalobca účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne teda žalovaného, čo zodpovedá bežnej obchodnej praxi žalovaného a servisu, kedy servis oznámi ukončenie opravy a vyzve poškodeného na prevzatie vozidla až po doručení krycieho listu žalovaného. Treba poukázať na to, že servis (na čl. 11 rub) potvrdil prevzatie poškodeného vozidla dňa 03.04.2023 (pričom nájom náhradného vozidla uzavrel poškodený až dňa 13.04.2023 – čl. 14 spisu) a dňa 12.05.2023, po ukončení opravy a doručení krycieho listu žalovaného, opravené vozidlo vydal poškodenému. Je preto neudržateľná argumentácia okresného súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu mal preukazovať žalobca, ktorý účelnosť preukázal potvrdením toho, že vozidlo bolo odovzdané poškodenému až v deň doručenia krycieho listu žalovaného.

14. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy a vystavení faktúry bol neúčelný, tvrdil a teda mal preukazovať žalovaný, keďže v jeho prospech mali byť skutočnosti o tom, že poškodenému nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako žalovaný vystavil krycí list. Bolo teda na žalovanom preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla bolo neúčelné. Okresný súd tak žalobcu nesprávne zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovaného. Odvolací argument žalovaného, že oprávnená dĺžka opravy vozidla vyplýva z Oznámenia o poistnom plnení (čl. 17 rub), nemožno brať do úvahy, nakoľko z listinného dôkazu nijak nevyplýva, ako žalovaný vypočítal oprávnenú dobu zapožičania náhradného vozidla na práve 21 dní.

15. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b), c) CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyššie uvedený mylný právny názor o rozdelení dôkazného bremena medzi žalobcu a žalovaného a nesprávny procesný postup okresného súdu viedol k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, čo malo za následok predčasné a preto nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu č. k. III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17. júla 2025, podľa ktorého „... Rozhodujúca bola dostatočne preukázaná bežná obchodná prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis – zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. V takejto situácii je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla mal preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. Treba poukázať na to, že servis (čl. 14) potvrdil, že pod číslom špecifikovanej poistnej udalosti poškodené vozidlo prevzal 24. augusta 2021 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu žalovanej poisťovne 30. septembra 2021 opravené vozidlo vydal poškodenému. Z uvedeného tak vyplýva, že v dostatočne osvedčenej skutkovej situácii, ktorej podstatou bola bežná obchodná prax servisov a poisťovní, krajský súd sťažovateľa nesprávne zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne. Práve tento zjavne mylný (arbitrárny) právny názor namietaného rozhodnutia krajského súdu viedol k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie.“

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť, následne vyhodnotiť všetky dôkazy a zdôvodniť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil.

17. Samozrejmosťou je vyhotovenie náležitého odôvodnenia rozhodnutia, ktoré dostatočne jasne bude vysvetľovať jednotlivé úvahy, východiská a z nich rezultujúce závery okresného súdu. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

18. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).